

Рим встановлює бачення — Номер сім

Остаточна боротьба: символізм Риму в адвентистському пророцтві та закінчення часу благодаті

Jeff Pippenger

2024-08-17

Ми розглядаємо шість історичних ліній в історії адвентизму, де предметом були суперечки щодо символу Риму. Ми застосовуємо методологію пізнього дощу — «рядок на рядок», «тут трохи» і «там трохи». Ми почали з того, що визначили, що перша суперечка щодо символу Риму ілюструє нинішню суперечку, а отже підкреслює, що ми тепер перебуваємо в останній суперечці перед закриттям часу випробування.

Серйозність цієї остаточної суперечки щодо символу Риму також відображена у віршах з десятого по шістнадцятий одинадцятого розділу книги Даниїла, які типологічно відтворюють приховану історію сорокового вірша того ж розділу. Історія сорокового вірша приводить дослідника пророцтв до 1989 року та краху Радянського Союзу, як це представлено в десятому вірші. Наступний вірш, сорок перший, який вказує на недільний закон у Сполучених Штатах, що невдовзі настане, типологічно представлений шістнадцятим віршем. Натхнення визначило, що було запечатано «ту частину книги Даниїла, яка стосувалася останніх днів».

Період від 1989 року до недільного закону є запечатаною частиною останніх днів, і він типологічно відображений у віршах з десятого по шістнадцятий. Отже, саме зростання знань приводить до закриття випробувального часу для адвентистів сьомого дня, бо випробувальний час адвентизму у Сполучених Штатах закінчується з настанням недільного закону. У віршах з десятого по шістнадцятий ми знаходимо чотирнадцятий вірш, який вказує, що саме «грабіжники» Божого народу здійснюють видіння.

Отже, мілеритська суперечка, яка представлена на піонерській діаграмі 1843 року, є першою суперечкою з Римом в історії адвентизму. Той факт, що ця сама суперечка знову постала, свідчить кожному, хто хоче бачити, що Ісус, як Альфа й Омега, завжди ілюструє кінець початком. Поточна суперечка є останньою, яка просіває мудрих і нерозумних дів.

Освячена пророча логіка навчає, що сто сорок чотири тисячі досягають досконалої єдності перед закриттям для них часу випробування з настанням недільного закону, що вже близько. Очищувальний вогонь Посланця Заповіту з книги Малахії нині очищує левитів, як золото й срібло. Чоловік із щіткою для сміття нині очищає свій тік словами істини.

"Віяло Його в руці Його, і Він дочиста очистить тік Свій, і збере пшеницю Свою до житниці." Матвія 3:12. Це був один із періодів очищення. Словами істини полова відділялася від пшениці. Бо вони були надто марнославні й самоправедні, щоб прийняти докір, занадто прив'язані до світу, щоб прийняти життя смирення, багато хто відвернувся від Ісуса. Багато хто й досі чинить так само. І сьогодні душі

випробовуються так само, як і ті учні в синагозі в Капернаумі. Коли істина доходить до серця, вони бачать, що їхнє життя не відповідає волі Божій. Вони бачать потребу в цілковитій зміні самих себе; але не бажають узятися за справу самозречення. Тому вони гніваються, коли їхні гріхи викриваються. Вони відходять, ображені, так само, як учні залишили Ісуса, нарікаючи: "Жорстке це слово; хто може його слухати?" Бажання віків, 392.

Той факт, що перші шістнадцять віршів є початком останнього пророцтва Даниїла, і що ті вірші узгоджуються з останніми шістьма віршами розділу, вказує на те, що Альфа й Омега використовує вірші на початку, щоб здійснити остаточне відокремлення мудрих і безбожних, як це представлено Даниїлом у дванадцятому розділі, яке нині відбувається.

Третім свідченням серйозного характеру цього протистояння є той факт, що натхнення, через писання сестри Вайт, чітко підтримує піонерську діаграму 1843 року, яка представляє протистояння з Римом у чотирнадцятому вірші. Початкове протистояння відображає завершальне протистояння, і натхненне схвалення міллеритського розуміння вислову «грабіжники твого народу» у чотирнадцятому вірші означає, що якщо ця засаднича істина відкидається, то це водночас є відкиданням авторитету Духа пророцтва. В узгодженні з двома попередніми свідченнями, які підкреслюють, що це протистояння відбувається безпосередньо перед закриттям часу благодаті, є певність у тому, що останнім, або кінцевим, обманом для тих, хто заявляє, що підтримує Дух пророцтва, є відкидання Духа пророцтва.

Сатана... постійно нав'язує фальшиве — щоб відвести від істини. Останній обман Сатани полягатиме в тому, щоб звести нанівець свідчення Духа Божого. «Де немає видіння, народ гине» (Приповісті 29:18). Сатана діятиме винахідливо, різними способами і через різні знаряддя, щоб похитнути довіру останку Божого народу до істинного свідчення.

"Спалахне сатанинська ненависть проти Свідчень. Дії Сатани будуть спрямовані на те, щоб похитнути віру церков у них з тієї причини: Сатана не матиме такого вільного шляху, щоб вводити свої обмани й зв'язувати душі у своїх оманах, якщо до попереджень, докорів і порад Духа Божого дослухатимуться." Вибрані послання, книга 1, 48.

Зведення нанівець, або відкидання авторитету «свідчення Духа Божого» через писання Еллен Вайт, є «самою останньою оманною сатани». Сестра Вайт написала, що їй було «показано», що «таблиця 1843 року була спрямована рукою Господньою і не повинна бути змінена». Попередній уривок безпосередньо пов'язує відкидання авторитету Духа пророцтва з видінням останніх днів, бо всі пророки найпряміше говорять про останні дні. Тому, коли Даниїл каже в чотирнадцятому вірші, що «грабіжники» утверджують видіння, це Соломонове видіння з Приповістей 29:18, де сказано, що ті, хто не має видіння, «гинуть», а слово «гинуть» означає «бути оголеним».

Отже, "Perish" вказує на те, що ті, хто заявляють, що підтримують Дух пророцтва в останні дні, але відкидають авторитет, представлений у ньому, стають нагими й гинуть, що є описом лаодикійців, які "жалюгідні, і нещасні, і вбогі, і сліпі, і голі". Їм радять купити "білі шати, щоб ти був одягнений, і щоб не виявилася ганьба твоєї наготи". Якщо вони відкинуть цю пораду, їх буде виплюнуто з уст Господа.

Отже, ми знаходимо ще одне свідчення, що ця нагота виявляється безпосередньо перед закриттям часу випробування. Коли невдовзі буде запроваджено недільний закон, ті нагі душі отримають знак звіра, будучи поваленими, як це представлено у вірші сорок першому одинадцятого розділу Даниїла. Причина їхнього повалення полягає в тому, що вони відкинули авторитет Духа Пророцтва, який підтверджує піонерську діаграму 1843 року, що відображає підвалини адвентизму і містить «ключ», який утверджує видіння, визначаючи, що Рим є владою, представленою як «грабіжники твого народу» у вірші чотирнадцятому одинадцятого розділу Даниїла.

Одне є певним: ті Адвентисти сьомого дня, які стануть під стяг Сатани, передусім перестануть вірити застереженням і докорам, що містяться у Свідченнях Божого Духа.

Заклик до більшої посвяти й святішого служіння вже звучить і звучатиме надалі. Дехто, хто нині висловлює поради Сатани, отямиться. Є й такі, що обіймають важливі посади довіри, але не розуміють істини для цього часу. Їм слід донести цю вістку. Якщо вони її приймуть, Христос прийме їх і зробить їх співробітниками разом з Ним. Але якщо вони відмовляться почути цю вістку, то стануть під чорне знамено Князя Темряви.

"Мені доручено сказати, що дорогоцінна істина для цього часу все ясніше відкривається людським розумам. В особливому сенсі чоловіки й жінки повинні їсти плоть Христа і пити Його кров. Відбудеться розвиток розуміння, бо істина здатна до постійного розширення. Божественний Творець істини увійде в щораз тісніше спілкування з тими, хто йде далі, щоб пізнати Його. Коли Божий народ приймає Його слово як хліб небесний, він знатиме, що Його прихід приготований, як ранок. Він отримає духовну силу, як тіло отримує фізичну силу, коли споживається їжа." Сполдинг і Маган, 305, 306.

У нашій останній статті ми встановили, що Урія Сміт був поборником бунту 1863 року, адже саме він запровадив подробну діаграму 1863 року. Діаграма, яку він уклав у 1863 році, вилучила «сім часів» із двадцять шостого розділу книги Левіт із пророчого послання лаодикійського адвентизму, чим було покладено початок поступовому руйнуванню підвалин, а також початок зведення подробного лаодикійського адвентистського фундаменту, що збудований на піску. Пізніше в історії адвентизму його приватне тлумачення «царя півночі» принесло плоди його пророчої моделі, коли люди покидали церкву.

Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині — хижі вовки. За їхніми плодами пізнаєте їх. Хіба збирають виноград із тернів або смокви з будяків? Так само кожне добре дерево приносить добрий плід, а лихе дерево приносить лихий плід. Добре дерево не може приносити лихого плоду, ані лихе дерево —

приносити доброго плоду. Кожне дерево, що не приносить доброго плоду, зрубують і кидають у вогонь. Отож за їхніми плодами пізнаєте їх. Не кожен, хто каже Мені: «Господи, Господи», увійде до Царства Небесного; але той, хто чинить волю Мого Отця, що на небесах. Багато хто скаже Мені того дня: «Господи, Господи, хіба ми не пророкували Твоїм Ім'ям? і Твоїм Ім'ям не виганяли бісів? і Твоїм Ім'ям не чинили багато чудес?» І тоді Я заявлю їм: «Я ніколи не знав вас; відступіться від Мене, ви, що чините беззаконня». Тому кожен, хто слухає ці Мої слова і виконує їх, уподібниться до мудрого мужа, який збудував свій дім на скелі. І полив дощ, і прийшли потоки, і повіяли вітри та налягли на той дім; і він не впав, бо був заснований на скелі. А кожен, хто слухає ці Мої слова і не виконує їх, буде подібний до нерозумного мужа, що збудував свій дім на піску. І полив дощ, і прийшли потоки, і повіяли вітри та налягли на той дім; і він упав, і велике було його падіння. Матвія 7:15–27.

Керівництво лаодикійського адвентизму сьомого дня було обійдене в 1989 році, так само безперечно, як керівництво юдейської церкви було обійдене при народженні Христа.

Люди про це не знають, але ці вісті наповнюють небо радістю. З іще глибшим і ніжнішим зацікавленням святі істоти зі світу світла тягнуться до землі. Увесь світ світліший завдяки Його присутності. Над пагорбами Віфлеєма зібрався незліченний сонм ангелів. Вони чекають сигналу, щоб сповістити світові радісну звістку. Якби провідники в Ізраїлі були вірні своєму дорученню, вони могли б розділити радість звіщення про народження Ісуса. Але тепер їх оминуту.

«Бог говорить: “Я виллю воду на спраглого, і потоки — на суху землю”. “Для праведних у темряві сходить світло”. Ісаія 44:3; Псалом 112:4. Тим, хто шукає світла і приймає його з радістю, засяють яскраві промені з престолу Божого». Бажання віків, 47.

Часом кінця в лінії Христа було Його народження, і саме тоді було розкрито послання, яке мало випробувати те покоління. 1989 рік був часом кінця для кандидатів, покликаних бути серед ста сорока чотирьох тисяч. Пророча модель Урії Сміта відкидала основоположні істини, представлені на діаграмі 1843 року. Ті істини були «Скелею».

"Надійшло попередження: не можна допустити нічого, що порушить підвалини віри, на яких ми будемо відтоді, як це послання прийшло в 1842, 1843 і 1844 роках. Я була в цьому посланні, і відтоді я стою перед світом, вірна світлу, яке Бог дав нам. Ми не маємо наміру сходити з тієї платформи, на яку були поставлені наші ноги, коли день у день ми шукали Господа щирою молитвою, просячи світла. Хіба ви думаєте, що я могла б відмовитися від світла, яке Бог дав мені? Воно має бути як Скеля віків. Воно провадить мене відтоді, як його було дано." Review and Herald, 14 квітня 1903 р.

11 вересня 2001 року пізній дощ почав накрапати, коли були розв'язані вітри, що символізують іслам третього горя, а Акт «Патріот» позначив перехід від англійського до римського права, пророчо сповістивши, що повінь папської влади розпочалася. Розпочався остаточний процес випробування для дому лаодикійського адвентизму, і «зійшов дощ, і прийшли повені, і повіяли вітри, і вдарили в той дім; і він упав, і велике було його падіння».

Звістка, яку тоді проголосив могутній ангел, вказувала на те, що всі народи напилися вина Вавилону, а фальшива методологія папського Риму та відступницького протестантизму, яка поступово приймалася з часу повстання 1863 року, представлена вином (ученням) Вавилону.

І після цього я побачив іншого ангела, який зійшов із неба, маючи велику владу; і земля була осяяна його славою. І він закричав могутнім голосом, кажучи: Упав, упав Вавилон великий, і став житлом демонів, і в'язницею кожного нечистого духа, і кліткою кожного нечистого та ненависного птаха. Бо всі народи напилися вина гніву її розпусти, і царі землі блудодіяли з нею, а купці землі збагатили від достатку її розкошів. Об'явлення 18:1–3.

Під час розчарування 18 липня 2020 року випробувальний процес для Лаодикійської Церкви адвентистів сьомого дня завершився, і розпочався випробувальний процес тих, хто був кандидатами, щоб увійти до числа ста сорока чотирьох тисяч. Коли Михаїл почав пробуджувати тих кандидатів у липні 2023 року, вістка, представлена як олія в притчі адвентизму, була знову розпечатана. Чи то після 11 вересня 2001 року, чи то після липня 2023 року, відбулося виливання олії, і вістка, яку було розпечатано в липні 2023 року, у своїй повноті є вісткою опівнічного крику з притчі.

Воно починається в час випробування як вістка для мудрих і нерозумних дів, але переростає в гучний клич. Ця вістка досягає часу недільного закону, що незабаром буде запроваджений, і коли вона приходить, другий голос із вісімнадцятого розділу Об'явлення кличе іншу Божу отару вийти з Вавилона.

І почув я інший голос із неба, що говорив: Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб не зазнали її кар. Бо гріхи її сягнули аж до неба, і згадав Бог її беззаконня. Об'явлення 18:4, 5.

Перший голос у віршах 1–3 сповістив про настання часу випробування, і тоді почалося кроплення пізнього дощу. Другий голос вказує на кінець того часу випробування і сповіщає про час випробування для іншої Божої отари, яка досі перебуває у Вавилоні.

Отже, в останній праці для застереження світу до церков звернено два окремі заклики. Звістка другого ангела така: «Впав, впав Вавилон, те велике місто, бо напоїла всі народи вином гніву своєї розпусти». І в гучному кличі звістки третього ангела чути голос із неба, що каже: «Вийдіть із неї, мій народ». Review and Herald, 6 грудня 1892 р.

Саме під час виливання Святого Духа звершується сильне введення в оману, про яке говорить Павло у Другому посланні до Солунян. Чи то було випробування Лаодикійської церкви адвентистів сьомого дня, яке розпочалося 11 вересня 2001 року, чи випробування дів, які пережили розчарування 18 липня 2020 року, випробування відбувається під час виливання Святого Духа. Це виливання є випробувальною вісткою.

Помазаники, що стоять при Господі всієї землі, мають становище, колись дане сатані як херувимові-охоронцеві. Через святих істот, що оточують Його престол, Господь

підтримує постійний зв'язок із мешканцями землі. Золота олія символізує благодать, якою Бог забезпечує світильники віруючих, щоб вони не мерехтіли й не згасали. Якби не те, що ця свята олія зливається з небес через послання Божого Духа, сили зла мали б повний контроль над людьми.

Ми зневажаємо Бога, коли не приймаємо послань, які Він надсилає нам. Таким чином ми відкидаємо золотий єлей, який Він хотів би вилити в наші душі, щоб передати його тим, хто в темряві. Коли пролунає заклик: «Ось, Жених іде; виходьте назустріч Йому», ті, хто не прийняли святого єлею, хто не плекали благодать Христа у своїх серцях, виявлять, подібно до нерозумних дів, що вони не готові зустріти свого Господа. У них самих немає сили здобути цей єлей, і їхнє життя зруйноване. Але якщо ми проситимемо Святого Духа Божого, якщо благатимемо, як Мойсей: «Покажи мені славу Твою», то любов Бога розіллється в наших серцях. Через золоті трубки золотий єлей буде переданий нам. «Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот». Приймаючи яскраві промені Сонця Праведності, Божі діти сяють як світила в світі. Review and Herald, 20 липня 1897 р.

Час запечатування ста сорока чотирьох тисяч розпочався 11 вересня 2001 року і являє собою два періоди випробування. Перший — це остаточне випробування Лаодикійської церкви адвентистів сьомого дня, а другий — для тих, кого представляє притча про десять дів. Щоб бути або мудрою, або нерозумною дівою, потрібно, щоб усі діви пережили період зволікання.

В історії мілеритів період зволікання розпочався з приходом другого ангела, що сталося під час першого розчарування. У той момент було обійдено протестантів, які були Божим колишнім заповітним вибраним народом. 18 липня 2020 року було обійдено колишній заповітний вибраний народ, і процес випробування, що відбувався під час періоду зволікання в історії мілеритів, почав повторюватися. Тоді в історії мілеритів було розвинено послання Опівнічного кличу, так само як воно розвивається нині. Коли воно повністю прийшло на таборове зібрання в Екстері, стало очевидно, хто мав це послання (олію), а хто ні. Колишній заповітний вибраний народ у кожній з цих історій є першим, кого випробовують і кого обминають.

'Нове серце дам вам, і нового духа вкладу в вас.' Я всім серцем вірю, що Дух Божий відступає від світу, і ті, хто мали велике світло та нагоди і не скористалися ними, будуть першими полишені. Вони засмутили Духа Божого, і Він відступив. Сучасна діяльність Сатани, який впливає на серця, церкви та народи, має стривожити кожного дослідника пророцтв. Кінець близько. Нехай наші церкви встануть. Нехай наворачтаюча сила Бога буде пережита в серцях окремих членів, і тоді ми побачимо глибоке діяння Духа Божого. Лише прощення гріха — не єдиний результат смерті Ісуса. Він приніс безмежну жертву не лише для того, щоб гріх був усунений, але й щоб людська природа була відновлена, знову прикрашена, відбудована зі своїх руїн і зроблена придатною для присутності Бога. Вибрані вісті, книга 3, 154.

У будь-якому з випробувальних періодів ті, хто відкинули незапечатане повідомлення, отримують Павлову сильну оману.

Страшно легковажити істину, яка переконала наш розум і торкнулася наших сердець. Ми не можемо безкарно відкидати застереження, які Бог у Своїй милості посилає нам. За днів Ноя до світу була послана звістка з небес, і спасіння людей залежало від того, як вони поставилися до цієї звістки. Оскільки вони відкинули застереження, Дух Божий був віднятий від гріховного роду, і вони загинули у водах потопу. За днів Авраама милість перестала заступатися за винних жителів Содому, і всі, окрім Лота з його дружиною та двома дочками, були спалені вогнем, посланим з небес. Так було і за днів Христа. Син Божий промовив до невірних юдеїв того покоління: 'Ваш дім лишається вам спустошений.' Дивлячись наперед до останніх днів, та сама безмежна сила проголошує щодо тих, які 'не прийняли любові істини, щоб їм спастися': 'Через це Бог пошле їм сильну оману, щоб вони повірили брехні: щоб були засуджені всі, хто не повірив істині, але вподобав неправедність.' Коли вони відкидають вчення Його Слова, Бог віднімає Свого Духа і залишає їх тим оманам, які вони люблять. Ранні твори, 46.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.